
nofreeusernames
COO
BOO

Si moja <3

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

COO
BOO

Olga Zbranek
Si moja <3 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Venované všetkým, ktorí niekedy počuli:
„Čítaš ďalšiu hokejovú romantiku?
To je klišé!“
a odpovedali:
„Strč sa, mňa to baví!“

FOTO CREDITS

Kapitola 5: Abstral Official
Kapitola 8: Freepik
Kapitola 16: Marek Juroška, Aleš Koňařík
Kapitola 17: Sierra Koder na Unsplash
Kapitola 19: Behrouz Sasani na Unsplash
Kapitola 22: Tim Mossholder, Brian Wegman, Jacob Owens, Gonzalo Sanchez, Dillon Kydd, Chris H, Hannah McBride, Donna McL a Mathias Reding na Unsplash
Kapitola 29: Terezie Zajíčková
Ostatné: Olga Zbranek

Bonusy ku knihe

Playlist

Season Of The Witch
Lana Del Rey

That's Just The Way We Roll
Jonas Brothers

All Too Well (10 Minute Version)
Taylor Swift

Soldier, Poet, King
The Oh Hellos

That's So True
Gracie Abrams

Prehľad postáv, cosplaye, niečo na stiahnutie

cooboo.sk/c/si-moja/

Chceš nazrieť do hlavy inej postavy? Máš radšej cudzinku ako súmrak? Čo sa do knihy nezmestilo?

1

Liz

Agatha si kúpila kadidlo 😳

Luca

WTF?! To som teda nečakal 😧

Liz

Vraj musí urobiť očistu pred rovnodennosťou 😤

Liz

Myslela som si, že kadidlo má zemitý nádych citrusov a korenia alebo také dačo, ale toto jej páchne ako zombia, ktorá dlho spala v močovke a potom sa rozhodla na seba vyliať flakón chanelu číslo 5 🤢

Ning

A ja som si zase myslela, že ťa tieto ezo veci zaujímajú! Nehovorila si, že tvoj najobľúbenejší sviatok je Halloween?

Liz

To hej, ale normálny Halloween, tekvicové lattečká, pár umelých kostlivcov, čarodejnícke mafiny a Season of the Witch od Lany Del Rey. Nikde som si neobjednala Satanovu pravú ruku, čo si už ostrí nože na moju obetu 🥲😬

Liz

Cítim sa ako Enid, len mojej Wednesday by sa bála aj skutočná Wednesday 😬

Liz

Ning

Prosím, povedz, že toto si stiahla z pinterestu a nenachádza sa to v tvojej izbe 😳

Liz

Vraj by potrebovala niekoľko chlpov z capa, keby ste náhodou o nejakom vedeli

Luca

Už si skúšala požiadať o náhradné ubytovanie?

Liz

Hneď na druhý deň! A nechceš vedieť, čo mi ponúkli. To budem radšej bývať s celým Agathiným čarodejníckym spolkom 🙅‍♀️🤠🤦‍♀️

Darcy

Neboooj, tvoja spása (= ja) má riešenie všetkých tvojich problémov so spolubývajúcou 😎 Tak si švihni, nech ti môžem zachrániť život 🤦‍♀️

Liz

My sme sa dnes mali stretnúť? 🐵🐶

Darcy

Si píš, je predsa FREE SHIT SUNDAY!

Liz

Free čo a prečo to píšeš caps lockom?

Darcy

Pri Vanderbildovej budove je dnes prezentácia všetkých možných školských siekt, ktoré sa ťa budú snažiť privábiť na svoj merch, aby ťa zlákali na temnú stranu 😎

Liz

Ja ale nechcem vstúpiť do žiadnej sekty, už som v tej našej 😜

Luca

Darcy

Nerieš, stačí len predstierať záujem o vodné pólo a hneď máš uterák zadarmo 🤷‍♀️

Liz

Ten by sa mi hodil 🤔

Darcy

Minulý rok som si nahrabala toľko pier, že mi vydržia až do konca života, dnes chcem ukoristiť nejaké hrnčeky, Nick mi ich stále rozbíja

Liz

O 15 minút som tam

Darcy

Stretneme sa pred našou kantínou

Ning

Budem meškať, potom sa ozvem, nech mi nazdieľate polohu

Ning

Luca, pridáš sa?

Luca

Ja mám hrnčekov dosť 😁

Mala som povedať o dvadsať minút a byť tu o pätnásť, prebleslo mi hlavou, keď som sa opretá o strom snažila lapiť dych. Alebo som si mala obuť tenisky a nestrácať čas šnurovaním tých štýlových poltopánok, ktoré som ukradla mame (už som preč vyše troch týždňov a ešte si to nevšimla).

Nechcela som však potenciálnu kamošku na celý život odradiť tým, že by som na stretnutie s ňou prišla neskoro.

Darcy mi hodila do cesty moja karma, vykŕmená syndrómom prostredného dieťaťa. Všimla si totiž, ako veľmi panikárim z toho, že si na vysokej nenájdem žiadnych kamošov.

Koniec strednej bol pre mňa pre rozchod s (bohužiaľ) populárnym idiotom osamelé peklo, ktoré už nikdy nechcem zažiť, a odmietam za jediných kamošov považovať svoju pubertálnu sestru a prehnane starostlivého staršieho brata. Keď som teda počas úvodného týždňa narazila na hádam najkrajšie a najmúdrejšie dievča na svete, ktoré navyše netrpelo syndrómom roztlieskavačky alebo privilegovanej členky sesterstva, rozhodla som sa stať tou najlepšou kamoškou, akú kedy malo. A keď ma hneď naverbovalo do klubu pečenia k Ning a Lucovi, aby mal aj nejaké miestne zastúpenie, skoro som ho za ten zázrak blahorečila.

„Si jediný človek na svete, ktorý chodí načas!“ pochválila ma so silným britským prízvukom.

V duchu som si zagratulovala a zhodnotila, že mi to za tú takmer vypľutú dušu stálo.

„Čo znamená, že by sme v prvej vlne mohli stihnúť aj chemický klub, kde dnes miešajú ovocné drinky. Musí sa mi ujsť ten mangový s limetkovou hmlou.“ Darcy si z kabelky vybrala malý zápisník a okamžite si v ňom začala niečo odškrtávať. „Neboj sa, mám plán.“ Zastrčila si ceruzku do drdola a schmatla ma za ruku, aby ma nasmerovala k prvým stánkom na zozname.

„Plán?“ začudovala som sa. Myslela som si, že spolu strávime pohodovú nedeľu, ale, ako sa zdá, nevedome som sa

prihlásila na bojovku pre pokročilých. Niežeby som bola proti, vyhrávať je zábava.

„Najlepšie veci mávajú akademické a biznis kluby, tam musíme ísť najskôr, kým všetko rozdajú. Na insta som narazila na úžasné cestovné termohrnčeky, ktoré ponúka turistický krúžok, ale má ich na starosti Missy a tá je hrozne ukecaná, takže tam pôjdeš ty, pretože ťa nepozná, a budeš predstierať, že si zahraničná študentka z Moldavska a nevieš dobre po anglicky.“ Darcy to zo seba chrlila rýchlosťou veveričky nadopovanej kofeínom a s chamtivosťou ňucháča, čo práve zbadal zlatý náhrdelník.

Rozhodla som sa neodporovať jej.

„Keď si zoženiem svoje hrnčeky, môžeme zájsť k D&D stolíku. Majú tam tombolu s dvadsaťstenovou kockou a ja som Benovi sľúbila, že si u nich urobím storku na insta.“

„Ty hráš dračák?“

„Nie, ale Ben mi za to ponúkol, že ma zapíše na prezenčku a urobí mi poznámky z budúcej hodiny virológie, ktorú plánujem prespať. Máme totiž s Nickom výročie,“ uškrnula sa Darcy.

Jej chalana som síce ešte nestretla, ale mám pocit, že o ňom viem viac ako o Agathe, s ktorou, žiaľ, už niekoľko týždňov bývam.

„K spánku sa zrejme vôbec nedostaneme, veď to poznáš.“ So žmurknutím ledabolo mávla rukou a ja som sa neisto, ale zúčastnene usmiala – nie, nepoznám, ale priznávať to v žiadnom prípade nebudem.

„Ako dlho spolu vlastne ste?“ nadhodila som, aby sme sa presunuli do vôd, v ktorých viem plávať aspoň trochu.

„Dali sme sa dokopy v prváku. Bol to jediný chalan, čo sa so mnou naozaj bavil a pomohol mi zorientovať sa tu bez toho, aby mi pritom nonstop zízal na prsia.“

Pohľad mi okamžite skĺzol k jej hrudi, pretože prsia mala naozaj pekné, a hneď som sa zahanbila, čo to, preboha, robím. Darcy si to však vôbec nevšimla a pokračovala vo

svojej historke. Ktovie, či ju Nick neokukával úplne rovnako ako ostatní, len ona to prehliadla.

„Prvé rande sme mali v bufete, po spoločnom seminári ma pozval na mac & cheese a zaplatil mi vstup. Dodnes tvrdí, že to urobil preto, aby ma ohromil autentickým študentským zážitkom, pretože bol presvedčený, že som členka britskej monarchie v prestrojení."

„Akože si prišla do Štátov, aby si mohla chvíľu žiť ako obyčajná smrteľníčka, kým sa ujmeš svojich princeznovských povinností?" Ak sa Nickovi zdalo toto pravdepodobné, niekto by mu mal vysvetliť, že *Denník princeznej* nie je dokument. „Takže aj mne by veril, keby som sa vydávala za dcéru prezidenta?" Mohla by som byť ako Katie Holmesová vo filme *Láska na strážení* a zamilovať sa do svojho osobného strážcu, o ktorom by som nevedela, že je osobný strážca. Jediný problém je, že sa okolo mňa nemotá nikto, kto by mohol byť môj hlavný hrdina.

„Myslím, že to môžeme otestovať, niekde by tu mal byť."

Ešte som pri neďalekom stolíku stihla uloviť plátennú tašku so zemeguľou v kostýme Katniss Everdeenovej a s nápisom *Ak zhorím ja, vy zhoríte so mnou!*, kým ma Darcy odtiahla cez trávnik k stánkom univerzitných športových klubov. Bolo okolo nich podozrivo prázdno, ak nepočítam hlúčiky dievčat s gréckymi písmenami na miniatúrnych topoch.

Keď sa jedna alfa, gama, omega a ktoviečo ešte posunula k stolíku plaveckého klubu, otvoril sa mi výhľad na dvoch síce extrémne krásnych, ale zároveň nadmieru znudených chalanov v bundách s logom hokejového tímu. Jeden z nich scrolloval na mobile, ten druhý dievčine bezostyšne civel na zadok.

„Tak tá bola totálne zúfalá," utrúsil očumovač tak nahlas, až sa dotyčná s vydeseným výrazom otočila späť k hokejistom.

A nebola sama.

Pod ťarchou pohľadov jej kamošiek zo sesterstva by som zrejme očervenela ešte viac ako ona a na mieste by som sa prepadla pod zem.

Pocítila som k nej nečakaný rešpekt, otočila sa totiž na podpätku a so vztýčenou hlavou odkráčala preč, čo grobian pri stolíku úplne ignoroval. Našťastie zareagoval aspoň na prísny výraz svojho spoluhráča a potom už hovoril oveľa tichšie.

Prestala som si tých idiotov všímať. Vymleté hokejky sú niečo, čo som už dávno odsunula na okraj svojho vesmíru, nech si tam lietajú v asteroidovom poli.

Čo ma ale zaujalo, bola kopa zľavových kupónov do najrôznejších podnikov v meste, ktorá ležala pred nimi. *50 % zľava na vege pizzu, bezodný pohár zdarma k menu týždňa, all you can eat za 6 dolárov*, hlásala ceduľka s prehľadom výhod od sponzorov tímu. Niekoľko takých a pestrosť môjho jedálnička by bez hrozby bankrotu narástla o tisíc percent.

„Tam je!" Darcy ma vytrhla z túžobného pokukovania po kupónoch, ale na moje prekvapenie nepresunula pozornosť iným smerom. Ukazovala priamo na hokejový stánok.

„On je hokejista?"

Snažila som sa nezniesť úplne znechutene, ale zrejme sa mi to nepodarilo, pretože sa na mňa skúmavo zahľadela.

„Prepáč, chodila som s jedným na strednej, nedopadlo to dobre," dodala som na vysvetlenie.

„Jaj, tak... Nick do tímu síce patrí, ale nehrá."

Ignorovala môj zmätený výraz a začala vehementne mávať, čím privolala pozornosť obrovského tigríka v drese, ktorý ladil so stolom s idiotmi obďaleč.

Nick je ich maskot?

„Nie je úžasný?" rozžiarila sa Darcy.

Stisla som pery do úzkej linky, aby mi cez ne neprešiel ani náznak pobavenia, ale keď sa drobná Darcy začala objímať s huňatým plyšákom s fúzikmi, úsmevu som sa neubránila.

Potriasla som si s Nickom ruk... ehm, labkou, ale na väčšie zoznamovanie alebo historku o dcére prezidenta nebol čas, musel sa hneď vrátiť na svoje stanovište. Stále som sa

snažila nesmiať, ale hneď ako bol z dosluchu, Darcy do mňa pobavene štuchla.

„Ja viem, plyšový tiger nie je taký sexy ako napríklad útočník, ale aj tak ho milujem.“ Zasnene sa pousmiala a vyzerala tak šťastne, až som jej skoro závidela.

Možno by som si tiež mala zohnať nejakého maskota. Chalan, čo sa prezlieka za obrovské zvieratká, určite nie je typ, čo by odkopol dievča len preto, že mu nedalo.

Darcino štebotanie aj moje spomienky na strednú vzápätí rozptýlilo absolútne neprepočuteľné zvolanie: „Takže nie ste ani v kóme, ani mŕtve, len na mňa kašlete!“

Ning bola ešte o hlavu menšia ako Darcy, takže pripomínala prerastené dieťa, ale mala taký výrazný hlas, že jeho ozvena zdanlivo nikdy nedoznela.

„Jéj, pekné topánky, Liz,“ pochválila ma, ale hneď nato sa vrátila k svojmu rozhorčeniu. „Ani jedna mi neodpovedáte na správy, blúdim tu už minimálne pol hodiny a skoro ma nahovorili na krasokorčuľovanie.“

„Nevedela som, že sa vieš korčuľovať,“ utrúsila Darcy.

„Ani ja nie,“ pokrčila plecom Ning. „Ale dostala som ľadovú triešť!“ pochválila sa.

„A ja chcem pizzu za polovicu!“ vyhlásila som a zamierila k stolíku s kupónmi. Bez ohľadu na to, ako veľmi neznášam presne ten typ chalanov, akí za tým stolom sedeli, nutnosť lacno sa najesť bola silnejšia.

Nedostala som sa ďaleko.

Do cesty sa mi priplietla Ning, o ktorú som takmer zakopla.

„Kam si myslíš, že ideš?“ spýtala sa s rukami založenými cez hruď a so zdvihnutým obočím.

Ukázala som prstom smerom k stolíku a napodobnila jej výraz aj postoj. Myslela som si, že sa na tom obe zasmejeme a pôjdeme si po tie kupóny spolu, ale ona len pokrútila hlavou.

„K týmto stánkom sa nechodí,“ vyhlásila dôrazne.

Tiež som chvíľu uvažovala nad tým, aký význam má prezentácia tímu, ktorý naberá svojich členov prostredníctvom skautov a štipendií a rozhodne nehľadá nových hráčov medzi študentmi, ktorí chcú skúsiť streliť gól počas dňa študentských klubov. No majú *free shit*, tak mi to bolo jedno.

Plánovala som, že Ning obídem, ale pridala sa k nej aj Darcy.

„Ak tam pôjdeš, všetci ťa budú sledovať a čakať, čo povieš a urobíš." Darcy načrtla moju blízku budúcnosť v jasných farbách trápnosti a ja som zneistela.

„A Bradovi," ukázala Ning na grobiana, „sa do hľadáčika rozhodne dostať nechceš. Jedine, že by si si s ním chcela užiť."

„A je úplne okej, ak hej," uistila ma Darcy. „V posteli je vraj fakt dobrý. Aspoň sa to o ňom hovorí."

„Hokejisti nie sú môj typ," utrúsila som s predstieraným nezáujmom.

„Nehovorila si pred chvíľou, že si s jedným chodila?" Darcy sa na mňa skúmavo zahľadela a Ning po jej poznámke urobila to isté.

„Hej, a v posteli mu to veľmi nešlo," klamala som. Aj keď nie tak celkom. Len som sa nepriznala, čo všetko sme v tej posteli (ne)robili.

Ešte naposledy som túžobne nadviazala očný kontakt s obrázkom vege pizze a sklamane som zvesila plecia. Polovica jedál v bufete sa vôbec nedá stráviť, ak na ňu nevylejete fľašu kečupu, a tou druhou sa buď rýchlo prejete, alebo zmizne, skôr ako na vás príde rad. No radšej budem jesť hlinu, než aby som na seba strhávala nežiaducu pozornosť.

„Mám nápad!" zvolala odrazu Darcy a začala niečo rázne ťukať do mobilu, načo sa plyšový tiger presunul k tým dvom hokejistom a začal ich objímať.

Všetci na nich zízali, niektorí sa smiali, niektorí len prekvapene otvárali ústa a skoro všetci si ich natáčali.

„Teraz," drgla do mňa Darcy a ja som si konečne uvedomila, čo sa deje. Rozptýlenie!

Vďačne som sa na ňu usmiala a presunula sa k okraju stolíka, pri ktorom prebiehalo nedobrovoľné objímanie. Nick sa šikovne postavil tak, že na mňa tí dvaja nevideli, a pre zvyšok sveta som bola v porovnaní s predstavením, ktoré sa pred nimi odohrávalo, absolútne nezaujímavá. Schmatla som kopu kupónov a chystala sa čo najrýchlejšie zmiznúť, no vtom sa môj pohľad stretol s tými najmodrejšími očami, aké som v živote videla.

Bude to znieť veľmi lacno, keď poviem, že boli modré ako more? Nie to plytké pri brehu. Za touto modrou by ste sa museli plaviť až ďaleko na oceán, kde sa s farbou vĺn pohráva slnko a pod nimi sa skrýva temná hĺbka.

Zízali na mňa spod Nickovej laby a ja som sa od nich nedokázala odvrátiť.

Bol to ten chalan s mobilom.

Predtým som si ho veľmi neprezerala, predsa len mal sklonenú hlavu, ale teraz, keď som mu videla do tváre, nemohla som prestať. Dokázala by som tým očiam zložiť báseň. Dokázala by som im možno napísať aj celý album a antológiu k tomu.

„Lizzzzz…“ syčala Ning niekde za mojím chrbtom.

„Liz!“ zakričala Darcy.

Musela som niekoľkokrát žmurknúť, aby sa mi konečne podarilo odvrátiť a striasť zo seba kúzlo jeho pohľadu. Aj tak za to môže Agatha, určite ma zakliala! Alebo mi karma nedrží palce tak veľmi, ako som si myslela, inak by ma od takých, ako je on, držala na míle ďaleko.

Nech už to bolo akokoľvek, kliatba bola zlomená: otočila som sa k nemu chrbtom a nenápadne sa vracala k svojim kamarátkam. A to, že som sa za ním ešte raz otočila, kým sme vyrazili vyrabovať D&D tombolu, nebudeme vôbec rozoberať. Navyše aj tak znovu pozeral do mobilu.

„Odkáž Agathe, že ak vám tým kadidlom vydymí izbu, spustí sa poplach a budú musieť evakuovať celú budovu!“

Pod Isabelliným prísnym pohľadom som sa vo vnútri scvrkávala do veľkosti vystrašeného hráška. Naša internátna asistentka bola síce naozaj milá a nápomocná, ale keď niekto začal robiť problémy, aj vybuchujúca Etna bola oproti nej v totálnom chille.

„Keď vyčistíte izbu slanou vodou, do rohu nasypete trochu sušenej šalvie a na ochranu skúsite napríklad hematit, nemusí sa nič páliť,“ dodala už prívetivejšie.

Ja teda, ak dovolíš, vynechám aj tú slanú vodu, pomyslela som si, zatiaľ čo som jej ten návrh s kŕčovitým úsmevom na perách odkývala.

Pokiaľ išlo o Agathu a jej prapodivné rituály, Isabella bola vždy na jej strane (výnimkou bol oheň na internáte) a ja som sa veľmi rýchlo naučila do ich debát nezasahovať.

S úľavou som zapadla do našej izby, prekročila kôpku zviazaného prútia, ktoré nás malo chrániť pred dušami študentov, čo neurobili skúšky (alebo také dačo), a zamierila som na jediné tu pre mňa bezpečné miesto – na svoju posteľ.

Práve mi prišla správa od sestry, ktorá mi na môj siahodlhý report z dneška doplnený fotkou všetkých vecí, ktoré som ulovila, napísala *jj*. Nič viac. Žiadne hlúpe gifko. Dokonca ani pasívne agresívny emotikon!

Asi sa ešte trochu hnevá.

Možno by som jej mala povedať o svojej spolubývajúcej, potom azda uzná, že trpím viac ako ona, vytlčiem z toho nejakú ľútosť a prestane byť otráve...

KRÁ, KRÁ, KRÁ...

Skoro som vyskočila z kože, keď Agathine havranie hodi-

ny začali odbíjať celú.

Tak a dosť!

Prečo práve ja musím ako spolubývajúcu vyfasovať najväčšiu psychopatku na celej univerzite? Čo som, dočerta, napísala do toho idiotského dotazníka, že niekomu napadlo dať nás dve dohromady?! Možno som nemala klamať o tom, aká som čistotná, pretože Agatha si tie svoje lebky a oltáriky oprašuje celkom často a myslí si, že láska k upratovaniu nás spája.

To teda vôbec nie!

Bolo to na nervy.

Koľkokrát som si predstavovala, akú budem mať skvelú spolubývajúcu, ako si vyzdobíme izbu, budeme usporadúvať filmové večery a požičiavať si oblečenie. Instagram je plný fotiek a videí internátnych BFF a ja už teraz vidím, že je to všetko klamstvo alebo sa to deje len vyvoleným, čo celý život robili dobré skutky.

Hneď ako som sa spamätala z havranieho šoku, vyhrabala som sa späť na nohy, vyfotila tú beštiu a otvorila správy.

Liz

Liz

Zabudla si mi povedať, ako vyriešiš môj problém menom Agatha 🙏

Darcy

Hej, prepáč!

Darcy

Umývam si vlasy,
nahrám ti hlasovku, vydrž

Darcy

Liz

A kedy sa s Nickom sťahujete? 😅

Darcy

Vlastne už zajtra 😅 Nechceme
to naháňať počas skúšok.
Okrem toho, ten byt po babičke
je naozaj topka a za rohom je dokonca
aj moja obľúbená pekáreň 😋

Darcy

Akože čerstvé čučoriedkové mafiny,
kedykoľvek na ne dostanem chuť,
aj keď sa mi nechce piecť?!
Keby to záviselo odo mňa, zbalím si batoh
a sťahujem sa ešte dnes 🤤🤷‍♀️

Darcy

Tak či onak, zmluvu máme do konca
roka, nájom je zaplatený, tak keby si
polovicou prispela, je to na pár
mesiacov tvoje 😁

Liz

Super, ale vieš, že ako prváčka nemôžem
bývať inde ako na intráku 😭

Darcy

Nehovorila si, že Agatha s Isabellou sú BFF? To ju nejako ukecá, nie? Internát máš navyše pokrytý štipendiom a technicky sa môžeš stále tváriť, že tam bývaš 😉

Darcy

Dosť pochybujem, že Agathe bude vadiť mať celú izbu sama pre seba

Liz

A môžem sa tam občas objaviť alebo zájsť na akciu, aby sa nikto nezačal vypytovať 🤔

Darcy

Presne!

Darcy

To znie ako plán!

Liz

Si moja hrdinka, naozaj 🧡

Liz

Pripíšem ťa do svojej poslednej vôle 😌

Darcy

Ty máš spísaný závet? 😳

Liz

Keď si Agatha začala gúgliť, za akých podmienok je legálna exhumácia hrobu, otvorila som word a pustila sa do toho 😅

Liz

Keď budem mať pohreb, vybav mi štyroch namakaných svalovcov v oblekoch a so slnečnými okuliarmi, ktorí pristúpia k mojej rakve a povedia: „Budeš nám chýbať, šéfka“ 🤌

Liz

Chcem, aby si všetci mysleli,
že som bola tajný mafiánsky
boss alebo niečo podobne super 😎

Darcy

😂🤣

Darcy

Poďme zajtra na obed do nášho bufetu,
prinesiem ti kľúč a od utorka je to tvoje 🤜😎

Darcy

A domovníkovi poviem, že si
moja sesternica, tak keby
sa pýtal, tvoja nová mama
je sestra môjho otca
a volá sa Emily 😜

Liz

ĎAKUJEM! 🙏🧡

Hlavné dvere sa zle otvárajú. Najskôr pritiahni kľučku k sebe, až potom ňou otoč.

VITAJ DOMA, LIZ

Čo nakúpiť:

1. hrušky
2. medovníkové korenie
3. maslo
4. mandle
5. proteínové tyčinky
6. pukance

2

„Najskôr pritiahni kľučku k sebe, až potom ňou otoč," čítala som celá spotená odkaz od Darcy na chladničke. Možno by bolo lepšie nalepiť ho na tie dvere, cez ktoré som sa pol hodiny dobýjala – po tom, čo som svoje kufre vytrepala na tretie poschodie bez výťahu!

Keď som sa však rozhliadla po svojej novej kuchyni, nejaké dvere či schody mi mohli byť ukradnuté.

Totálne.

Darcin a Nickov strešný byt bol síce malinký, ale miesta na pečenie tu bolo až-až. A to je v skutočnosti jediné, čo potrebujem.

Pohladila som zľahka poškriabanú pracovnú dosku kuchynského ostrovčeka, prstami prebehla po štvorplatničkovej varnej doske, a keď som v zásuvke pod rúrou našla niekoľko plechov a pekáčov, od radosti som zavýskala.

A navyše tu bolo to úžasné okno!

Zaberalo väčšinu západnej steny kuchyne a prechádzalo do skosenej strechy. Nemohla som sa dočkať, až pred ním budem ráno postávať so šálkou hruškového čaju a so zaklonenou hlavou sledovať vrcholky farbami hýriacich stromov a jesenne zachmúrenú oblohu.

Nedokázala som uveriť, že toto kráľovstvo je teraz moje, a radosť mi nemohol pokaziť ani ten otravný hlások vzadu v hlave, ktorý už od včerajška brblal čosi o tom, že si to nemôžem dovoliť.

V kope svojich vecí som našla zápisník, vytrhla z neho stránku a modrou fixkou si na ňu veľkým písmom napísala: VITAJ DOMA, LIZ. Na chladničku som ju pripla magnetkou v tvare Remyho v kuchárskej čiapke, ktorú mi kedysi dal brat.

Vtedy som sa prvý raz pokúsila sama upiecť banánový chlebíček, ktorý som, samozrejme, spálila na uhoľ. Nepomohlo ani odkrojiť kôrku, ani tak sa nedal jesť, vnútro chutilo podozrivo kyslo. Bola som si na tisíc percent istá, že mi cesto sabotovala moja škodoradostná mladšia sestra, ale chýbali dôkazy, a tak vyviazla bez trestu.

Liam sa mi za ten pekársky fail najskôr týždeň posmieval... a potom mi priniesol magnetku potkana z *Ratatouille*, ktorá na mňa mala dozerať.

Chýbali mi.

Obaja.

Tak som sa tešila, že po prázdninách vypadnem z domu, budem mať vlastnú izbu a už nikdy nepoužijem štuple do uší ako vždy, keď u nás spala Liamova priateľka. Ale teraz, keď sa mi to všetko splnilo, cítila som bez ich otravnej prítomnosti ťaživú prázdnotu.

Clivotu po domove som napokon vyhnala z hlavy prehliadkou bytu a postupným vybaľovaním.

Bola tu malá obývačka spojená s kuchyňou, kúpeľňa so sprchou a záchodom, spálňa s manželskou posteľou a dokonca aj pracovňa s ďalším veľkým oknom.

Mala som chuť sa na ňu okamžite vrhnúť a zariadiť si ju pekne od dlážky až po strop, no ešte stále bola zaplnená Darcinými škatuľami, ktoré si mala počas týždňa vyzdvihnúť.

A tak som sa vrátila do kuchyne a začala tam.

Liam

Odpovedal(a) na váš príbeh

Máš tam bezpečnostný zámok?

Liam

A alarm?

Liz

Upokoj sa, okej?

Liz

Som tu v úplnom bezpečí,
je to študentský byt, takže nie som
v dome sama, je v pokojnej štvrti,
do kampusu to mám dvadsať minút pešo
po osvetlenej ulici a mám všetkých
päť kaserov, čo si mi dal minulé Vianoce 😅

Liam

A máš tam ten bezpečnostný zámok?

Liz

Dalo by sa to tak povedať 🤔

Liam

🤨

Liz

Hlavné dvere neviem otvoriť ani ja sama, takže sa mi zdajú bezpečné dosť 😂

Liam

Nepáči sa mi to, mala by si sa vrátiť na intrák

Liz

Mne sa zas nepáči na intráku a tvoj hlas má v tomto prípade veľmi malú váhu 😜

Liam

Máš päť rokov, som starší, a preto mám vždy pravdu

Liz

Mám osemnásť, a aj keď ťa milujem, trhni si 😘

Liam

A čo škola?

Liz

LIAM! 😡

Liz

Si môj brat, nie môj rodič. Čo je toto za výsluch?

Liam

Čo máš furt za problém? Normálne sa pýtam, že čo škola

Liz

🤨🧐

Liz

No dobre. Už viem, že určite nebudem študovať filozofiu, dnešnú hodinu etiky a morálnej filozofie som neprespala len vďaka sile svojej vôle 😩

Liz

A aj preto, že nás je tam len pár a prednášajúci by si to pravdepodobne všimol 😅

Liam

Už si znova o kúsok bližšie k voľbe odboru!

Liz

Iste, urobila som asi milimetrový posun 🙄 Stále neviem, čo chcem študovať 😞

Liz

Tak či onak ma dnešok fakt zničil, takže si idem dať sprchu a potom asi niečo upečiem 🥧

Liam

K narodeninám ti venujem bezpečnostný zámok

Liz

Nemôžem sa dočkať 🙃

And I know we get a little crazy
And I know we get a little loud

Pena ma štípala v očiach, ale ja som aj tak spievala ďalej.

And I know we're never gonna fake it
We are wild, we are free, we are more than you think

Ani trochu som sa nekrotila, pretože som konečne nemusela.

Kedy som mala kúpeľňu naposledy sama pre seba?

Nikdy!

Takže teraz, keď sa o ňu s nikým nedelím a nikto nečaká za dverami, kým naňho príde rad, som si to chcela poriadne užiť.

So call us freaks, but that's just the way we roll

Striedavo som si oplachovala vlasy a používala sprchu ako mikrofón, slová, na ktoré som si nespomenula, som nahradila čímkoľvek, čo mi akurát napadlo, až som počas svojej malej sprchovej šou nakoniec minula skoro všetku teplú vodu.

No keď som sa spoza závesu načiahla po uterák, stál tam nejaký chalan v šiltovke.

„Áááááááááááááááááá!!!“

Jačala som ako zmyslov zbavená a skôr podvedome aspoň čiastočne strhla sprchový záves, aby som sa ním zakryla.

„Prosím, prestaň vyvádzať!“ naliehal chalan a zapchával si uši.

Prestaň vyvádzať?

Čo si to vôbec dovoľuje?

On ma tu prepadne v sprche a ja mám prestať vyvádzať?!

Zhlboka som sa nadýchla, aby som spustila ďalšie kolo jačania, ale v tej chvíli zdvihol hlavu a ja som pod šiltom zahliadla jeho oči.

„Ty!“ Bol to ten modrooký hokejista.

„Ja,“ potvrdil, keď si zložil dlane z uší.

„Okej, priznávam, že som si tie kupóny vzala bez dovolenia! Ale prenasledovať ma preto až domov a prepadnúť ma v sprche, to je trochu extrém, nemyslíš? Veď boli zadarmo!“ vykríkla som a rozhodila rukami, takže mi záves takmer skĺzol z pŕs. Zachytila som ho v poslednej chvíli.

„Tie kupóny si pokojne nechaj, Liz,“ povedal chalan a na milisekundu šibol očami k mojej hrudi.

Liz? Oslovil ma menom! Čo je toto za vúdú? Odkiaľ ma, dočerta, pozná?

Ani som sa to nemusela spýtať nahlas, z môjho výrazu bolo úplne jasné, na čo myslím.

„Je to napísané na chladničke,“ odpovedal na nevyslovenú otázku.

Aha. Takže to asi nebudú kúzla.

Trochu som sa upokojila, no potom som si zase pripomenula, že mám cudzieho chalana v kúpeľni. A ak tu nie je pre tie kupóny, tak prečo teda?

„Podáš mi uterák?“ Pokúsila som sa ho rozptýliť, aby som mohla nenápadne schmatnúť sprcháč a v prípade núdze ho

použiť ako zbraň. Úbohé, ja viem, ale aspoň niečo. Okrem toho, nech už chce čokoľvek, v tomto stave to určite riešiť nebudem.

„Tento?“ Vzal môj huňatý modrý uterák medzi dva prsty a zložil ho z háčika, ale stále ho držal mimo môjho dosahu.

„Áno, ten.“ Skúsila som sa poň načiahnuť, ale ak som nemala v pláne ukázať mu viac, než bolo dovolené na Disney Channeli, až na uterák som s takým krátkym závesom nedočiahla.

„A čo ak ti ho nepodám?“

Hahaha, veľmi vtipné, fakt vyspelé. Začínala mi dochádzať trpezlivosť.

„Ak si si náhodou nevšimol, tak som nielen nahá, ale aj naštvaná, takže mi ten uterák okamžite podaj!“ Snažila som sa vyčarovať rovnako prísny výraz, aký máva Isabella, ale na jej úroveň som sa nedostala. Keby tu bola ona, už dávno by sa krčil v kúte a fňukal.

„Neboj sa, všimol som si,“ pousmial sa a žmurkol na mňa.

Ak si myslel, že ma to jeho flirtovanie obmäkčí, tak vliezol do kúpeľne nesprávnemu dievčaťu.

„Vypadni!“ Snažila som sa, aby to znelo dôrazne, ale ten jeho úsmev ma predsa len dostal. Akoby mi úplne vypol zdravý rozum, ktorý mi niekde vzadu v hlave kričal, že môže byť nebezpečný a prečo nemám v sprche kaser, ako mi radil Liam.

Vlastne to bolo celkom desivé. Mala by som panikáriť a vyvádzať, ale napriek tomu, že som tu stála nahá s cudzím chalanom, ktorý mi vošiel do kúpeľne, nemala som strach. Situácia mala skôr vibe poobedňajšieho sitcomu, nie *Psycha* od Hitchcocka.

Chalan na moju veľkú úľavu nakoniec predsa len siahol po kľučke, ale kým vyšiel z dverí, ešte raz sa otočil.

„Boli to Jonas Brothers, čo si spievala?“ spýtal sa.

Keď som si uvedomila, že ma počul, s hrôzou som naňho vytreštila oči. Ktovie, ako dlho tam stál a užíval si koncert! Ak ma aj neprišiel zabiť on, zrejme aj tak umriem sama od hanby z tohto trapasu.

„Vypadni!“ zopakovala som a on ma konečne počúvol.

Rýchlo som vyskočila zo sprchy, len-len že som sa nešmykla na mokrej dlažbe, a zamkla za ním. Ešte som vyskúšala kľučku, až potom som si konečne vydýchla a načiahla sa po svoj uterák.

„Čo tu robíš?“ zakričala som cez zatvorené dvere.

„Bývam tu,“ odpovedal a z toho, ako blízko sa ozval jeho hlas, som usúdila, že stojí hneď za dverami. Cúvla som od nich o krok ďalej.

„To ťažko, pretože tu bývam ja,“ ohradila som sa.

„Naozaj, nevymýšľam si! Kamoš sa presťahoval s frajerkou a prenechal mi to tu. Pokojne Nickovi hneď zavolám.“

Môže si volať, kam chce, pretože... Počkať, povedal *Nickovi*?

Dočerta!

Začínala som mať neblahé tušenie.

„Nevolá sa tá jeho frajerka náhodou Darcy?“

Na druhej strane dverí sa rozhostilo ticho. Zrejme začal mať rovnaké tušenie ako ja.

Liz
Je tu nejaký chalan a tvrdí, že tu býva 😨

Liz
A pozná Nicka

Darcy
Aký chalan?

Liz
Ten, čo bol v nedeľu pri hokejovom stánku a stále zízal do mobilu

Darcy
Ach, nie!

Darcy
Daj mi minútku

Darcy sa odmlčala.

Nechcelo sa mi ďalej schovávať v kúpeľni, a tak som si na seba navliekla špinavé oblečenie (v uteráku okolo neho ku

kufru rozhodne nepôjdem) a opatrne som otvorila dvere do kuchyne.

Chalan sa opieral o pracovnú dosku a telefonoval, ale hneď ako si ma všimol, odtiahol mobil od ucha.

„Dávam ťa na hlasný odposluch, už je tu aj Liz," povedal a položil telefón na kuchynský ostrovček medzi nami.

„Liz, prepáč, vôbec mi nenapadlo, že Darcy na poslednú chvíľu ten byt niekomu ponúkne," ozval sa Nick.

„Veď som ti to včera hovorila!" pridala sa Darcy.

„No hej, ale to sme práve... veď vieš čo." Dúfam, že to *veď vieš čo* bolo sťahovanie škatúľ.

„Chceš hádam povedať, že nepočúvaš, čo ti hovorím?" rozčúlila sa.

„Keď sa práve sústredím na niečo iné, tak nie."

A dohája. To nemal hovoriť. Pousmiala som sa nad Nickovou chybou, pokrútila hlavou a čakala búrku.

Keď sa rozpútala očakávaná hádka, pozrela som na chalana, zdvihla bradu vyššie a povedala: „Bola som tu prvá."

„Nie si náhodou prváčka?" spýtal sa a premeriaval si ma s prižmúrenými očami. Čiapku mal otočenú šiltom dozadu, a tak mi neunikla jediná nuansa jeho šibalského výrazu.

Zahryzla som si do pery a jeho otázku ignorovala.

„Myslel som si," pousmial sa. „Takže tu nemáš čo robiť a navyše som starší a patrím do tímu, takže mám navrch."

Naozaj práve zahral kartu *hrám hokej, a preto som dôležitejší*? Čo si o sebe vôbec myslí? Najradšej by som toho arogantného idiota napchala do mixéra a nastavila najvyšší výkon.

Ale som dospelá a viem sa ovládať, takže som sa len lakťami oprela o kuchynský ostrovček a suverénne sa nahla o kúsok bližšie k nemu.

„Načo potrebuješ tento byt? Ako hokejista..." Vyslovila som to slovo s maximálnou prezieravosťou v hlase. „... máš predsa luxusné ubytovanie hneď vedľa toho vášho obrovského tréningového centra."

Chalan sa na mňa chvíľu díval, potom odsunul nabok hrnček s čajom a napodobnil môj postoj. Priblížil sa tým tak veľmi, až bol doslova pár centimetrov od mojej tváre. Snažila som sa nedať najavo nervozitu a neuhnúť ani o milimeter.

„A prečo nie si na intráku ty?“

Chalanove modré oči ma neskutočne rozptyľovali, a tak som uprela pohľad na koreň jeho nosa posiaty drobnými pehami a snažila sa príliš nedychčať. Zrejme to vyzeralo, že trochu škúlim, ale aspoň som mala čistú hlavu.

Pár sekúnd som uvažovala o tom, že mu otázku tiež oplatím otázkou, ale to by sme sa z tejto konverzácie nikdy nevymotali, a tak som sa rozhodla byť úprimná.

„Moja spolubývajúca je čarodejnica a chystá sa ma obetovať svojim havraním hodinám.“

Čakala som všeličo – posmešné odfrknutie, nezáujem, nedôveru –, ale to, že vyprskol do smiechu, ma prekvapilo.

„Tak to chápem!“ mávol rukou a znova sa oprel o pracovnú dosku. Keďže sa vzdialil, konečne som mohla znovu normálne dýchať. „Minulý rok som býval s chalanom, čo bol veľký fanúšik tarotu a minerálov, a mal som z neho celkom strach. Často sa rozprával so svojimi kartami a vraj nejako začaroval celú sezónu, takže sme vyhrali. Aspoň podľa neho. Ja si skôr myslím, že sme jednoducho hrali čertovsky dobre, ale je pravda, že na strane súperov sa vyskytlo zopár podozrivých chýb a nehôd.“

„Takže byt je môj?“ vysúkala som zo seba, celá v šoku z jeho reakcie.

„Nie,“ pokrútil hlavou, pobavený mojou naivitou. „Potrebujem pokoj, potrebujem sa učiť a tohtoroční prváci sú hyperaktívne beštie, takže na intráku sa to nedá vydržať. Navyše sa im podarilo zapísať viac ľudí, ako je izieb, takže reálne nemám kde spať.“

„A nechcete bývať spolu?“ ozvalo sa z mobilu, na ktorý sme obaja úplne zabudli.

„Nie!“ vyhŕkli sme unisono.

„Môžete z pracovne urobiť druhú spálňu," nenechal sa odbiť Nick, „a ty si aj tak stále na tréningu, takže sa takmer nestretnete."

„Navyše Liz stačí prenechať kuchyňu a prakticky o nej nebudeš vedieť," pridala sa Darcy.

Musela som uznať, že na tom niečo bude. Keď pečiem, zatvorím sa do bubliny a svet okolo je mi ukradnutý. No a tréningy bývajú ráno, ak si dobre pamätám z úvodného týždňa, takže sa stretneme maximálne počas dňa. Ja totiž rozhodne nie som ranné vtáča.

Pozrela som na chalana a vymazala zo svojho výrazu predošlú nevraživosť. Keby platil polovicu nájmu, tak neskrachujem, zaklínať azda nič nebude... no a ešte je tu tá kuchyňa!

„Nie," zopakoval.

„Ja sa odtiaľto ani nepohnem!" vyhrážala som sa mu s novou dávkou hnevu, ktorá sa mi po jeho odmietnutí vliala do žíl, a zovrela som ruky do pästí.

Chalan si ma chvíľu obzeral a potom presunul svoj pobavený pohľad späť k mojej tvári. Nepáčili sa mi iskričky v jeho očiach. Nepáčili sa mi ani trochu.

Niekoľkými dlhými krokmi obišiel kuchynský ostrovček a bez akéhokoľvek náznaku námahy si ma prehodil cez plece.

„Čo robíš?" vykríkla som, zatiaľ čo som hore nohami sledovala jeho chrbát.

„Sťahujem ťa," oznámil mi a zamieril k dverám.

Na poslednú chvíľu som sa chytila okraja kuchynskej skrinky a začala znovu jačať. Veľmi dobre som si pamätala, aké mu to bolo nepríjemné.

On sa márne pokúšal pohnúť dopredu a opakoval, nech okamžite sklapnem, ja som ho naschvál ignorovala a snažila sa ho ešte aj kopnúť. Nohy mi ale držal príliš pevne.

Náš boj prerušilo až hlasné búchanie na dvere.

Obaja sme okamžite zmĺkli a prestali sa hýbať.

Ďalšie búchanie.

Chalan ma položil späť na zem a šiel otvoriť.

„Čo sa to tu, preboha, deje?“ zahrmel muž za dverami.

Spoznala som ho okamžite. Bol to môj nový domovník. Darcy mi včera strčila jeho fotku pod nos a asi tak stokrát zopakovala, aby som ho nenaštvala, lebo prídu o kauciu.

„A kto, dočerta, ste?!“ zaburácal ešte prísnejšie, keď si nás oboch premeral a uvedomil si, že nie sme Nick a Darcy.

„Ja som tá Darcina sesternica!“ Natlačila som sa do dverí s tým najanjelskejším úsmevom, na aký som sa zmohla, a natiahla k nemu ruku. „Som dcéra sestry jej mamy, teda nie, jej otca a moja mama sa volá Emily,“ odrecitovala som.

Niekoľko sekúnd si ma podozrievavo premeriaval prižmúrenými očami, ale potom mi podal ruku a predstavil sa ako pán Forester.

„Už si spomínam. Slečna Dempseyová mi nahlasovala, že teda preberáte podnájom,“ povedal už o čosi prívetivejšie. Ale skutočne len o kúsok. „A vy?“ otočil sa na chalana, ktorý zostal celkom paralyzovaný.

Už-už som sa chystala povedať, že mi len priniesol poznámky, keď sa konečne ozval: „Chodíme spolu.“

Zdesením som skamenela a vyvalila naňho oči. On mi venoval jeden zo svojich potmehúdskych úsmevov a objal ma okolo pliec. Z jeho dotyku mi prebehol mráz po chrbte. Nahovárala som si, že je to odpor.

Podľa výrazu pána Forestera som usúdila, že mu Nick na rozdiel od Darcy nikoho nenahlásil, čo bola výhoda, ktorú som sa hneď chystala využiť. Lenže v tej chvíli si ma chalan pritiahol ešte o kúsok bližšie a ja som akosi stratila hlas. Pán Forester v reakcii na jeho vrelé gesto konečne vzdal svoj výsluch, nakázal nám, aby sme tu nerevali, a bez rozlúčenia zmizol.

Sotva sa za ním zatvorili dvere, vymanila som sa z objatia a udrela chalana do brucha. Nemalo to však želaný efekt. Mňa bolela ruka, a on ani brvou nepohol.

Čo pod tým tričkom, preboha, má? Brnenie?

„Asi sa s tebou ešte dnes rozídem a poviem mu, že už sem nemáš povolený prístup," vyhlásila som s nosom pekne nahor, ale veľmi dlho mi to nevydržalo, pretože ten idiot prebil eso z môjho rukáva žolíkom.

„Skús to a nabonzujem ťa, že nebývaš na intráku."

Remíza.

Obom nám bolo jasné, že sa toho druhého nemáme šancu zbaviť. Byt bol napísaný na mňa, takže on tu oficiálne môže byť len s mojím dovolením, a ja ho nemôžem vyhodiť, inak ma nahlási na intráku.

Ešte pár minút sme na seba zízali a obaja vymýšľali, ako sa z toho vykrútiť, kde je nejaká možnosť, nejaký detail, ktorý nám zaistí prevahu. Nakoniec sme si však uvedomili, že bude jednoduchšie sa s tým jednoducho zmieriť.

„Som Romeo," predstavil sa a natiahol ku mne ruku. Bolo to síce veľmi oficiálne a popravde tak trochu zvláštne gesto, ale dávalo jasne najavo, ako to medzi nami bude. Nebudeme si zavadzať, budeme sa správať slušne a v rozumnej miere sa pokúsime jeden druhého tolerovať.

„Spíš na gauči," oznámila som mu a jeho ruku prijala. Táto Júlia ho do postele nepozve, nech si fňuká pod balkónom.

„Ani omylom, potrebujem sa vyspať na tréning," odsekol.

„A to som si myslela, že si džentlmen."

„Tak to si si myslela zle."

„Tá posteľ je celkom veľká, zmestíte sa tam obaja," ozvalo sa z ešte stále zapnutého mobilu.

Romeo ho schmatol a bez rozlúčenia zložil.

Bez toho, aby ešte niečo dodal, zobral jednu zo svojich športových tašiek, ktoré sa váľali pri vchodových dverách, a zamieril do spálne.

Pozrela som sa na miniatúrny gauč v obývačke a predstavila si, čo všetko ma bude ráno bolieť, ak sa na ňom rozhodnem spať, potom som presunula pohľad späť k spálni s veľkou mäkkou posteľou a nakoniec sa vydala za Romeom.

VITAJ DOMA, LIZ a Romeo

Spodné police v chladničke sú moje, ruky preč!

Nemám rád, keď mi niekto hovorí, čo mám robiť. Ak s tou osobou teda nie som práve v posteli. :)

3

Liz

Vieš, že chrápeš?

Romeo

Vieš, že máš studené nohy?

Liz

Ty si mi v noci ohmatával nohy?! 😳

Romeo

Nie, zobudil som sa, keď som na sebe ucítil ľadový dotyk 🙃

Liz

Mal si spať na gauči 🤦‍♀️😜

Romeo

Dnes si dáš ponožky

Liz

A ty si zase oblečieš tričko!

Romeo

Ale čo… Rozptyľuje ťa môj sixpack? 😏💪

Liz

Ale čo… Klesá ti sebavedomie, že sa snažíš vyžobrať si kompliment? 😒

Romeo

Začínam ľutovať, že som si ťa pridal na instagrame 😑

Liz

Tiež to trochu ľutujem.

Liz

Bez fotiek tvojich šiltoviek by som sa vo svojom feede bez problémov zaobišla 🙂

Romeo

Čo keby sme si radšej posielali maily, ktoré môžem nechať padať rovno do spamu? 🤔

Liz

🖕

Romeo

Môžeš mi povedať, kam si akože mám dať svoje veci?

Romeo

Možno ťa to prekvapí, ale tiež nejaké mám!

Liz

Tu som ti nechala miesto 😌

Liz

Sú tie učebnice aerodynamiky iba rekvizita alebo naozaj niečo také študuješ?

Romeo

Hrabeš sa mi vo veciach? 🤨

Liz

Ležali v chladničke!

Romeo

Rozmýšľal som, kam som ich odložil 🤔

Romeo

A áno, študujem letecké inžinierstvo, neviem, čo ťa na tom prekvapuje.

Liz

Ja len, že väčšina hokejistov je na telesnej alebo na športovom manažmente 🤔

Romeo
Nie si nejaká predpojatá?

Liz
Ale prosím ťa! Si jedno veľké chodiace klišé! 🙄

Romeo
Nehovor 😏

Romeo
Alebo vlastne hovor, to ma zaujíma 🧐

Liz
Namyslený

Romeo
Skôr sebavedomý 😜

Liz
Tvrdohlavý

Romeo
Alebo cieľavedomý 😌

Liz
Sebastredný

Romeo
Vždy sa najskôr postarám o partnerku, kým si užijem sám 🤫

Liz
🙄🙄

Romeo
Čo študuješ ty?

Liz
Do toho ťa nič 😏

Romeo
Typická odpoveď nerozhodnutého študenta 😉
Čo skúšaš? Humanitné vedy?

Liz
Si idiot

Romeo

Takže som trafil do čierneho 😔

Liz

To je jedno, jednoducho po sebe upratuj 😒

Romeo

Hovorí tá, čo včera nechala kúpeľňu plnú vlasov

VITAJ DOMA, LIZ
a Romeo

Stačí mi jedna skriňa, tú väčšiu si pokojne vezmi

TIGERS

Rozpis zápasov ★

Jim Campbell <jim.campbell@upen.edu> 11:38

- 26. 9. prípravný zápas Clarkson
- 27. 9. prípravný zápas Clarkson
- 3. 10. domáci zápas St. Lawrence
- 4. 10. domáci zápas St. Lawrence
- 9. 10. zápas vonku Notre-Dame
- 10. 10. zápas vonku Notre-Dame

4

„Koľko je hodín?“

„Len o štyri minúty viac než bolo, keď si sa pýtala naposledy,“ vyhŕkla Ning a hneď nato si vydesená z intenzity vlastného hlasu zapchala ústa a schúlila sa pod ťarchou pohľadov niekoľkých blízko sediacich študentov.

Ako si si mohla dovoliť narušiť posvätné ticho knižnice?! sršalo z ich otrávených výrazov.

Luca sa k nej naklonil s prstom cez ústa a pošepky ju varoval, nech si dá pozor, lebo ju rituálne upália na kope vyradených kníh.

„Z filozofie mi vytečie mozog z hlavy! Ja a Immanuel Kant nebudeme BFF.“ Celá zúfalá som sa zrútila na operadlo stoličky a odsunula skriptá pred sebou, ako najďalej sa dalo. Ako keby fakt, že na ne neuvidím, vyriešil moju neschopnosť si z nich čokoľvek zapamätať... alebo aspoň pochopiť.

„Chceš mi namiesto toho pomôcť s výpočtami z kombinatoriky?“ rypla si do mňa Ning tónom, ktorý naznačoval, že sa v porovnaní s ňou nemám na čo sťažovať.

„Ukáž,“ ponúkol sa Luca a siahol po jej zápisníku. Nechcene pritom zavadil o jej ruku a obaja sa odtiahli tak rýchlo, akoby miesto letmého dotyku strčili prsty do zásuvky. Ning sa svoju nesmelosť snažila zamaskovať vyhováraním sa na to, že to zvládne sama, a Luca očervenel až po korienky vlasov a vrátil sa k svojmu programovaniu.

Musím sa potom Darcy opýtať, ako dlho už po sebe pokukujú a či to niekam vedie.

Svoj potmehúdsky úsmev som schovala za pramene tmavých vlasov a pozornosť presunula k mobilu, aby sa tí dvaja mali šancu v pokoji dostať zo zajatia rozpakov zo vzájomnej príťažlivosti.

Učenie mi dnes absolútne nešlo, zato v prokrastinačnom scrollovaní som bola majsterka. Škoda, že za to mi áčko nikto nedá.

Romeo

Čo je toto za mučiaci nástroj? 😳

To je môj mixér, ty idiot! rozčúlila som sa v duchu. Mama s bratom sa mi naň zložili na Vianoce a bolo to to najcennejšie, čo som vlastnila. O emotívne rodinné príbehy sa s ním ale rozhodne deliť nebudem, a tak som mu poslala len strohú správu.

Liz

Potom ten mixér uložím

Romeo

Vyzerá ako šľahač mozgov z laboratória doktora Frankensteina 🧠

Ugh! Nemôžem uveriť, že s ním spím v jednej posteli!

„Myslíte, že si niekto všimne, keď ukradnem z intráku matrac?“ naklonila som sa sprisahanecky k Ning a Luco-

vi, ktorí po sebe ešte stále nenápadne pozerali, hoci obaja predstierali, že sa učia.

Luca mi venoval ďalší súcitný pohľad, pretože to dnes nebolo prvý raz, čo som riešila svoju situáciu so spaním.

Už som však začínala byť zúfalá! Ak chcem prispievať na nájom a neobmedzovať nákupy ingrediencií na pečenie, nová posteľ je mimo môjho budgetu. Craiglist som otvorila a po druhom inzeráte s fotkou zažltnutého matraca zase rýchlo zatvorila a Santa mi tri mesiace pred Vianocami tiež nepomôže.

„Neviem, na čo sa sťažuješ," doberala si ma Ning. „Polovica dievčat v tejto škole by ti závidela, že si v Romeovej posteli vydržala viac ako jednu noc."

„Ak mi niektorá z tej polovice nechce kúpiť posteľ, aby ma z tej jeho dostala, je mi to dosť nanič."

Nad mojím utrápeným výrazom len pokrútila hlavou a vrátila sa k učeniu – alebo skôr k mobilu, ktorý mala položený na otvorených stranách. Zjavne tu nie som jediná majsterka v prokrastinácii.

„Nie je toto tvoj mixér?" vyhŕkla odrazu a pod nos mi napchala displej svojho telefónu. Svietila na ňom Romeova selfie s mojím kuchynským robotom.

„Kde si tú fotku našla?"

„Postol ju na instagram."

„Nie, nepostol," oponovala som a scrollovala jeho účtom. Ako posledné uverejnil memečko z *Krotiteľov duchov*.

„Ty máš prístup na jeho súkromný instagram?" začudovala sa Ning, ktorá mi pozerala cez plece. Vďaka svojmu prenikavému hlasu si vyslúžila ďalšiu várku nevraživých pohľadov a jedovaté *psssst* od prísnej knihovníčky.

Rýchly pohľad na jej mobil mi prezradil, že sa pozeráme na dva úplne odlišné účty. A tým myslím naozaj odlišné.

Môj Romeo bol viac-menej normálny chalan (aj keď trochu posadnutý šiltovkami) s feedom plným všednodenností, vtipov a selfiečok z tréningov.

Jej Romeo bol idiot, čo sa falošne usmieval na fotkách z párty, zo zápasov či z posilňovne a robil si žarty z môjho mixéra. Jeho verejný účet do posledného písmenka spĺňal všetky moje predsudky. A zároveň mal stotisíckrát viac followerov.

Okamžite som si pritiahla mobil bližšie, aby som nesklamala Romeovu dôveru tým, že niekomu ukážem jeho súkromné príspevky. Síce som voči nemu necítila žiadnu lojalitu, ale veľmi dobre som si pamätala, aké to je, keď sa vám cudzí ľudia začnú hrabať v osobných záležitostiach.

Kým sa Ning stihla nadýchnuť, aby pokračovala v debate o Romeových sociálnych sieťach, vyrušila nás správa v spoločnom čete nášho tímu pečenia.

Darcy
V Starbucksе už majú tekvicové latte! ☕🎃

Liz
OMG! Jeseň je konečne tu 🍂🧡😍

Darcy
Komu mám vziať? 😏

„Každý rok ich ponúkajú o niečo skôr! Takýmto tempom s tým onedlho začnú už v júli," sťažoval sa Luca, ale hneď dodal: „Napíš jej, nech mi vezme jedno bez laktózy."

Liz
Pre mňa s double shotom, Lucovi s bezlaktózovým mliekom 🙏

„Ning?" Čakala som na jej objednávku, ale jej sa podľa všetkého práve točili v hlave všetky kolieska.

„Už to mám!" zvolala pošepky, len čo sa jej z toho premýšľania prestalo pariť z uší. „Upečieme jesennú verziu mramorovaných cookies."

Chvíľu trvalo, kým som si uvedomila, že hovorí o dnešnom zadaní do klubu pečenia. Už niekoľko dní sme totiž vymýš-

ľali, ako spestriť čokoládové sušienky, ale neboli sme spokojní so žiadnym návrhom. Momentálne viedol Lucov nápad upiecť klasiku a ozvláštniť ju zdobením.

Aby nás nevyhodili z knižnice, Ning naznačila, že sa presunieme do četu a zahrnieme do debaty aj Darcy.

Ning

Niečo takéto, ale cesto zafarbíme do jesennej palety a pridáme tekvicové korenie 😏

Luca

Svetlé cesto môžeme rozdeliť na tretiny, jednu necháme tak, do druhej pridáme kakao a do tretej by som nalial oranžové potravinárske farbivo 🤔

Darcy

A kúsky dáme z horkej čokolády?

Liz

Skôr z mliečnej, viac sa hodí k tomu koreniu 😏

Liz

A môžeme prechody medzi farbami ozdobiť, aby vyzerali ako zošité? Budú to sušienky v štýle Sally, kráľovnej Halloweenu! 🎃

Ning

Minimálne do konca septembra nemáš povolené nič halloweenovať! 🙅‍♀️

Liz

🥺🥲

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy ***Si moja .***
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.